

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
СУМСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ ІНОЗЕМНОЇ ФІЛОЛОГІЇ
ТА СОЦІАЛЬНИХ КОМУНІКАЦІЙ

СОЦІАЛЬНО-ГУМАНІТАРНІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ СУЧАСНОГО СУСПІЛЬСТВА

МАТЕРІАЛИ ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ ВИКЛАДАЧІВ,
АСПІРАНТІВ, СПІВРОБІТНИКІВ ТА СТУДЕНТІВ

(Суми, 23-24 квітня 2015 року)

цьому випадку змушує прислухатись до того, що говорить мовець та повертає увагу аудиторії.

Риторичне запитання також часто трапляється в промовах політиків. Його використовують, коли хочуть дати очевидну відповідь на очевидне запитання: *Will we better off if we depend less on foreign oil and more on our own ingenuity?*

Не можна оминати і такий стилістичний прийом як градацію. Градація – стилістична фігура певної будови, в якій кожна наступна частина посилює смислове чи емоційно-експресивне значення:... *if one voice can change a room, then it can change a city, and if it can change a city, it can change a state, and if it change a state, it can change a nation, and if it can change a nation, it can change the world. Your voice can change the world.* Промовець поступово підводить нас до головного, полегшуючи тим самим сприйняття промови, що призводить до негайної реакції реципієнта.

Стилістичні засоби виразності у політичному дискурсі не ускладнюють розуміння висловлюваного, а навпаки, сприяють цьому. За допомогою синтаксичних засобів виразності політики впливають на свідомість адресата, як імпліцитно, так й експліцитно. Іntenції політиків полягають в ефективній побудові комунікації, яка сприяє взаєморозумінню та довірі зі сторони реципієнтів.

1. Передвиборчий дискурс США в динаміці англійської мови середини ХХ – початку ХХІ століть [Електронний ресурс]. – Режим доступу до сайту: <http://www.essuir.sumdu.edu.ua/bitstream/123456789/36099/1/popovapre-election.pdf>

2. Прагматичний потенціал синтаксичних стилістичних засобів у дискурсі англійських політичних дебатів [Електронний ресурс]. – Режим доступу до сайту: <http://eprints.zu.edu.ua/7494/1/61%2b%2b41.pdf>

STYLISTIC POTENTIAL OF NEGATION

Svitlana Baranova, *PhD*,

Vladyslava Pedko, *student PRm-41*

In linguistics negation is a major cognitive and communicative area of scientific research. Its mechanism is inherent in language interaction, in

many cases resulting in modifying the nature of speech acts. Negation is embodied in the literary discourse to create an intentional effect.

Negation is one of the categories common to all languages of the world. It is realized in different ways: explicitly – by using specialized morphological markers expressing negation and implicitly – in deep structures of lexical units; and non-verbally – through appropriate gestures, facial expressions, eye contact, body motions. Most negative expressions are observed in situations where the corresponding affirmative one has been verbalized or presumed by speakers.

Language negation is widely used in English stylistics to denote contrast, the absence of an element that is described, to suggest ironic or even sarcastic interpretation of the referent. The main stylistic techniques that are based on negation are antithesis, oxymoron, litotes, meiosis and hyperbole. Syntactic stylistic devices create the effect of a live speech, lend to its expressiveness which attracts our attention as readers.

Stylistic negation is displayed vividly in oxymoron. For example: *And faith unfaithful kept him falsely true*. Oxymoron is a major stylistic device in English that contains some implicit denial. This stylistic device is widely used in portraying characters, e. g. *I can resist anything, except temptation*. Words *resist* and *temptation* are opposite and categorize the endozone of the concept of negation. So, the oxymoron highlights a unity of opposites that exist simultaneously in the described phenomenon. Cf.: *Always and never are two words you should always remember never to use*. Comparison of unconnected words *always* and *never* is expressive.

Antithesis is a figure of speech which involves bringing out the contrast in the ideas by an obvious contrast in the words, clauses, or sentences, within a parallel grammatical structure. An utterance should have contradicting words positioned in a balanced way in a phrase or a clause. The basis of the antithesis is the antonymic pair, but opposed units are not always antonyms. E. g. *Integrity without knowledge is weak and useless, and knowledge without integrity is dangerous and dreadful*. Thus, the concepts *integrity* and *knowledge* are not an antonymic pair, but in the context they form the opposition, on which the antithesis is based. The juxtaposition of concepts enables the author to create a highly expressive image. For example: *Injustice anywhere is a threat to justice everywhere*.

Among the stylistically marked units phraseologisms are distinguished. They denote objects, features, phenomena of the world. Phraseological units often express implicit negation. A striking example is the designation of difficult situations: *in / into hot water – in or*

into trouble: I'm afraid this is not the first time that she's been in hot water with the committee ; in a fix – having problems: I'm in a bit of a fix – can you pick the girls up from school? It follows that negation is semantically coded in stylistically neutral words in *hot water* and *a fix* which outside the described context have no additional meaning.

Negation is vivid in such a stylistic figure as hyperbole. It may be used to evoke strong feelings or to create a deep impression, but it should not be taken literally. Hyperbole is explicitly expressed in the sentence: *Endless Love. I'll love you, dear, I'll love you till China and Africa meet, and the river jumps over the mountain, and the salmon sing in the street....*

Litotes is a figure of speech that is deliberately used to emphasize a point by stating a negative feature to further affirm a positive one, often incorporating double negation for effect. For example: *Her boss was not unfriendly. She's not little enough anymore to go stark staring mad in the toy department.*

However, the interpretation of negation may depend on the context, including cultural context. In oral speech, it may be also influenced by intonation and emphasis. It can be used similarly to euphemisms to soften harsher expressions.

The stylistic level is one of the vastest ones in the expression of negation further researches of which are quite promising.